

Už jsem se sice chtěla zvednout, ale nakonec jsem u Ivety proseděla ještě další hodinu.

Za pár dní jsem na chodbě v našem domě potkala paní Čermákovou.

„Nemáte, Andreo, náhodou doma štafle?“

„Máme,“ řekla jsem. „Řeknu Martinovi, aby vám je dones. Na co je potřebujete?“

„Budu malovat,“ řekla stará paní a zarazila se. „Teda já vlastně ne. Nebudeš tomu možná věřit, ale stala se mi taková

